

at de af Foreningens Bestyrelse udstedte Gældsfor skrivinger skal kunne udstedes paa ustemplet Papir og lyde enten paa Navn eller paa Ihændehaveren, samt at disse Forskrivinger kan overdrages og transporteres uden Brug af stemplet Papir. Endvidere, at Bestyrelsen retsgyldigt skal kunne forene sig med Foreningens Interessenter eller Debitorer om, at disse i de til Foreningen udstedte Panteobligationer indrømmer Bestyrelsen Ret til, naar der er forløbet en Tid af 14 Dage fra Forfaldstiden og Debitorerne ikke opfylder deres kontraktmæssige Forpligtelser, ved Føgeden at gøre Udlæg i det til Pant stillede Skib med Tilbehør og derefter lade samme bortsælge ved offentlig Auktion eller i fornødent Fald, jfr. § 38 i Lov Nr. 66 af 9. April 1891 om Tvangsauktioner, udlægge Foreningen til Ejendom, alt uden foregaaende Forligsmægling, Rettergang eller Dom; fremdeles at Foreningens Interessenter eller Debitorer i de til Foreningen udstedte Panteobligationer retsgyldigt skal kunne forbinde sig til, at Udlæg i det pantsatte Skib, naar de ikke opfylder deres kontraktmæssige Forpligtelser, kan foretages paa vedkommende Interessents eller Debtors Bopæl eller Forretningskontor, uden at det skal være nødvendigt, at Skibet besigtiges eller vurderes, eller paa Skibet, for hvem der træffes om Bord, uden at Udlæget behøver at være paabegyndt paa Bopælen eller Kontoret, og alt uanset hvor Skibet befinder sig, m. v. — Endelig bestemmes, at hvis Ministeren skulde finde, at Kreditforeningens Bestyrelse væsentlig forringer den Kreditorerne tilkommende Sikkerhed, og Bestyrelsen ikke inden Udløbet af en den foreskrevne Frist har foranstaltet det fornødne til Manglernes Afhjælpning, skal Ministeren være berettiget til at standse Foreningens Virksomhed eller efter Omstændighederne foranledige dens Bo taget under Skiftebehandling.

I Landstingets Udvalgs Betænkning udtales, at der indenfor Udvalget ikke har været rejst Tvivl om, at vor hjemlige Handelsflaade afgiver et i og for sig tilstrækkelig bredt Grundlag for Oprettelsen af en Skibskreditforening, og at de Betæneligheder af principiel Natur, som under Udvalgsbehandlingen er kommet til Orde, derfor ikke gælder denne Side af Sagen, men skyldes særlig Spørgsmaalet om Muligheden af indenfor den tilsigtede Kreditforeningsanstalt at tilvejebringe den Pantesikkerhed, der maa regnes blandt de grundlæggende Vilkaar for dennes behørig Vækst og Trivsel. Udvalgets Flertal (hele Udvalget undtagen Bramsen) mener dog, at naar der indføres nogle Ændringer i de i Lovforslaget nævnte »Betingelser«, vil det være forsvar-